

Van Voorjaars trek. — Wat de afschuwelijke oorlogen niet vermochten, kan Moeder natuur met een lichte handbeweging doen geschieden, nl. wijzigingen brengen in het trekken der vogelen. „O foei!“... wat 'n weer! „de laatste dagen van April“. 't Boterbloempje zal nog wel weer aan 't woord zijn geweest, we hebben 't opgemerkt, ze had er grondige reden voor. Maar gedachtig aan de oud-Hollandsche spreuk „na regen komt zonneschijn“ heeft ze nederig en gelaten haar kopje gebogen, om de aftakelende, niets ontziende stormen te laten passeeren. Met de hoop in 't hart, straks, als in de schoone Mei alles gaat groeien en bloeien, vrijmoedig haar bloemkroontjes op ietwat dunne steeltjes in de zonnewarmte te baden; om de nijvere bijtjes van haar stuifmeel te deelen. „Of de elementen haar dat misgunnen?“ „ik weet het niet!“

Ook de Zwaluwen, deze teere, innig gevoelige diertjes hebben er erg onder geleden. Vooral den 27sten, 28sten en den 29sten April, met die koude winden en natte sneeuw. Den 28sten na den middag viel het mij bijzonder op, dat een troepje Zwaluwen eenige malen ons achterhuis in en uit vlogen. 's Avonds hadden er acht in genoemde plaats, op een balk onderdak gezocht. „Wel toevallig dat ze bij een vriend aanlanden.“ Aan één hoopje tegen elkander aangehurkt, hebben ze den nacht doorgebracht.

Den volgenden morgen hing er een dikke, ietwat ijzige mist. Om ze voor die onnoodige, binnendringende koude te sparen, hield ik het achterhuis gesloten. Maar toen over negen die verdachtmakende, alles in een spookachtige waas hullende nevelen ijlings voor het waarachtige licht de vlucht namen, opende ik de achterdeur en heerlijk lavende, welwillend goeddoende zonnestralen stroomden binnen, en dadelijk kwam er leven en beweging in de gasten. Ze wendden hunne kopjes heen en weer, schudden de vleugeltjes, en onder dankend gesjibbel scheerden ze naar buiten. Den daarop volgenden avond hadden er weer vijf plaats genomen.

Den 30sten zag ik na den middag geen enkele Zwaluw meer, en 's avonds bleven onze logeergasten weg. Een, twee en drie, en zelfs den vierden Mei, toen het mooi zonnig weer was, zag ik van deze vogeltjes niet een. 's Avonds heb ik nog een uitstapje langs de rivier gemaakt, om ze in de slaappleatsen aan te treffen, maar ook daar geen spoor van Zwaluwen. Zoodoende kwam ik tot de conclusie dat ze ons weer verlaten hadden.

Den vijfden Mei ook geen enkele, maar den zesden voor den middag vlogen er weer eenige rond. Des namiddags zag ik een troepje van elf stuks, laag over den grond, met snelle vaart in N. O. richting trekken. De verdere dagen van Mei heb ik overal waar ik kwam nauwlettend rond gekeken, maar zag bijzonder weinig Zwaluwen; waarschijnlijk is er een gedeelte verongelukt.

Terwolde.

D. J. VAN TONGEREN.

Naschrift. — Dit voorjaar met den hoogen waterstand weer vele moeras- en watervogels in de IJselstreek, tot half Mei geregeld een flinke vlucht kemphanen. Sterntjes zijn er zeer weinig. Hedenmiddag zag ik nog een bonte kraai vliegen, deze scheen nog niet van plan te zijn naar het N. O. te trekken.

Zwartgrauwe Vliegenvanger. — Dit voorjaar is het ons (mijne vrouw en mij) opgevallen, dat het aantal doortrekkende Zwartgrauwe Vliegenvangers bijzonder groot was. We hebben met zekerheid geconstateerd, dat minstens 3 paartjes in de onmiddellijke omgeving der stad broeden, waarvan één op de speelplaats van school C in een daar hangend nestkastje. Is 't U ook opgevallen, dat 't aantal broedpaartjes grooter is dan vorige jaren, en welke verklaring heeft u voor dit verschijnsel?

Enschede.

H. J. HAGESLAG.

In sommige jaren komt de Zwartgrauwe Vliegenvanger op den trek buitengewoon veel voor; ik herinner mij een eerste week van Mei dat het Vondelpark en eigenlijk heel Amsterdam er vol van was. Dit voorjaar hebben wij er langs den duinkant ook nog al gezien, maar van toename van broedvogels niets gemerkt. Misschien zijn andere lezers gelukkiger geweest.

T.

De kraai achter den ploeg. — Gisteren, 10 April, werd mij medegedeeld, dat een zwarte kraai een gelen kwikstaart greep en in den bek wegvoerde. Achter den gewonen ploeg werd met een grondwoeler gewerkt, zoodat zich een heel gezelschap kwikstaarten in de voor bezig hield. De kraai heeft waarschijnlijk van die omstandigheid gebruik gemaakt om ongezien te naderen en zijn slachtoffer te bespringen. De getuige heeft wel den kraai gezien, doch er niet veel aandacht aan geschonken. Terstond daarop zag hij den roover zich met zijn prooi verwijderen. Het is toch zeker wel een zeldzaam geval, dat een kraai een volwassen kwikstaart weet buit te maken. Ik behoeft u niet te verzekeren, dat dit individu, dat bezig is zijn nest te bouwen, dit niet zal voleinden! Van de juistheid van den waarnemer, die bij meerdere dergelijke gevallen mij volkomen betrouwbaar is gebleken, ben ik overtuigd.

Aalsmeer.

C. D. GRUINS.